SVĚTELNÉ ROKY

červen

SVETELNÉ ROKY

červen

ondřej neff a Sf

Na podzim minulého roku uvedl OKD Praha 8 cyklus přednášek Ondřeje Neffa o historickém vývoji Science - fiction.

První přednáška byla věnována Julesu Vernovi jako prvnímu autorovi, který psal SF s vědomím, že skutečně vědeckou fantastiku píše, a jeho literárním dílům, jako například Plujícím Ostrovy, Roburu Dobyvateli, 20 000 mil pod mořem a.j. Dalším autorem, o němž se hovořilo, byl Herbert G. Wells, jehož První lidé na Měsíci a zvláště Povídky s X jsou dodnes klasikou žánru. Podrobněji se O. Neff zabýval ještě C. Flammarionem, R. Haggardem a E.R. Burroughsem a posléze Hugo Gernsbackem a jeho proslulými Amazing Stories.

Další část cyklu navázala na historii vývoje SF v USA především časopisem Astounding Stories a Johnem Campbellem, který měl na americké autory velký vliv, neboť právě z Campbellovy školy vzniklo souhvězdí těch největších spisovatelů, kteří se svou kvalitou a tvůrčí potencí zasloužili o to, že se 40. léta stala "Zlatým věkem" SF. Mezi tyto autory patří především I. Asimov, R.A.Heinlein a A.E.van Vogt.

Díky nevšední spolupráci OKD s O.Neffem a zájmu posluchačů, dočkali se milovníci SF letos pokračování cyklu.

Isaac Asimov a jeho současníci se jmenovala první letošní přednáška. O.Neff v ní hovořil o takových slavných dílech, jako Nadace, Nadace a impérium, Druhá nadace a sbírce povídek Já, robot, která na rozdíl od Nadace již vyšla česky. Mezi Asimovovi současníky patří R.A.Heinlein se svými romány Dvojník a Linie života. Hovořilo se o A.C.Clarkovi, o jeho Vesmírné odyssei 2010 a Setkání s Rámou.

V dalším pokračování se posluchači seznámili s Kurtem Vonnegutem a jeho Kilgorem Troutem. Hlavním tématem pak byla Nová vlna, jako 2. revoluce v [illegible] /1. revolucí byla Campbellova práce v Astounding Stories / a Ellisonova antologie Nové vlny Danger Visions. O Nové vlně a její definici se na závěr přednášky rozpředla vášnivá diskuse.

Zatím posledním příspěvkem do cyklu o SF literatuře byl Stanislav Lem a jeho současníci. V úvodu se ještě O. Neff vrátil k Nové vlně a přečetl dvě povídky, aby všichni pochopili, co to vlastně ta Nová vlna je.

Do vyprávění o Lemovi a jeho díle přispěl i náš velký znalec Lemova díla Pavel Weigel, který se dostavil s objemnou taškou, z níž postupně tahal mnohá a mnohé Lemova díle.

Vzhledem k tomu, že přednášky byly velice pěkně podány a poskytly zájemcům dost zajímavých informací, je velká škoda, že vzhledem k nedostatečné propagaci se cyklu zúčastnilo, alespoň zpočátku, tak málo posluchačů, i když zájem o SF je velký.

Cyklus přednášek má pokračovat na podzim. Nezbývá tedy, než se těšit a doufat, že tentokrát bude propagace lepší.

-Sterknest-

PÁN šelem

Michaela Rampasová

Původní článek pro časopis Světelné roky, záznam videofilmu.

Na mýtině sedí v noci u ohně postava v kápi. Z lesa sleduje její počínání muž. Postava rozžhavuje na ohni značkovací železo, naklání se nad hromadu hadrů a náhle se ozývá křik malého dítěte. Muž nevydrží napětí, co se bude dít dál, vrhá do zad neznámého ostří zbraně, ta se zasekává a postava se hroutí. Když muž přiběhne k ohni, nalezne zde jen prázdný plášť se zaseknutou zbraní a křičícího chlapečka.

Chlapec roste pod dohledem adoptivního otce, který ho všestranně otužuje a cvičí. Při lekci v šermu je napadne medvěd, kterého zažene chlapec pouhou silou svého pohledu. Také zjistí, že rozumí myšlenkám zvířat.

Vesnici, kde oba žijí, napadnou nájezdníci, pobijí všechno obyvatelstvo, zapálí domy a jen Dan se zachrání. Nad mrtvolou otce slibuje, že vesnici pomstí a vydá se hledat místo, odkud nájezdníci přijeli. Cestou si najde přátele - dva mladé tchoře, kteří s ním nadále cestují v brašně, černého pantera a orla.

Jednou zavede Dana cesta do ponuré jeskyně s mnoha chodbami. V nejzazší z nich vidí nad ohněm káď s vodou. Chce si sběračkou nabrat, aby se napil, ale ve zčeřených vlnách se objeví tvář uvařeného člověka. Z klece nad káďí se ozve skřek a zděšený Dan vidí, že je tam uvězněn člověk. Osvobodí ho a dívá se za ním, jak prchá. Najednou zajatci zastoupí cestu bytost asi dva a půl metru vysoká, vypadá jak člověk v širokém plášti s rukama složenýma na prsou. Náhle ruce rozevře, zajatce obejme a přikryje pláštěm. Ovšem není to plášť, ale součást těla - jakési blány. Mačká a cucá zajatce tak dlouho, až mu z pod blan vypadnou nechutné slizké zbytky a kosti.

Dan na to zděšeně zírá a náhle vidí, že bytostí se objevilo více a pomalým krokem svírají kolem něho kruh. V tom zakřičí orel, snese se Danovi na paži. V ten okamžik obyvatelé jeskyně začnou ustupovat, klaní se Danovi a ten se stává jejich králem.

Po další cestě se Dan seznamuje s dívkou, která říká, že vesnice je blízko. Danovi se líbí, ale dívka prchá.

Dan za ní jde, pronikne do vesnice, kde je svědkem obětování bohů. Velekněz na pyramidě podobné aztéckým, hází do ohně malé dítě. Dan hvízdne a orel téměř z plamenů zachrání holčičku. Všichni vesničané se tomuto zázraku klaní, jen velekněz se netváří spokojeně. Večer Dan vrací zoufalým rodičům děvčátko zpět a uzavírá s jejím otcem přátelství.

Mezitím poslal velekněz na Dana své stráže. Dan se ubrání a zbytek nepřátel rozprašší panter. Při pronásledování však spadne dopasti, u které se z lesa objeví vysoký tmavý muž s chlapcem. Pomohou Danovi pantera osvobodit a když se dovědí, odkud je a za co se chce pomstít, nabízejí mu své spojenectví. Dan věnuje chlapci prsten, který našel u jednoho z pronásledovatelů. Netuší, že víko kamene se občas odklápí a objeví se živá zřítelnice oka, která sleduje pozorně jejich konání.

Po návratu zpět do vesnice nalézají onu dívku, se kterou se Dan seznámil. Chlapec v ní poznává svou sestru, která zná cesty v pyramidě, kde je vězněm jejich otec. Vypraví se ho osvobodit Dan se sourozenci a se zvířaty, zatímco chlapcův průvodce a otec zachráněného děvčátka čekají na druhé straně stavby. Cesta je plná nebezpečí, ale nakonec starce najdou. Je slepý a přestárlý. Přesto se jim však podaří dostat se ven, spojí se se svými přáteli a šťastně se dostanou za hradby vesnice.

U ohně se stařec dovídá, kdo je Dan a vykazuje ho ze své společnosti. Dan je zděšen, ale odchází bez protestů. Dívka za ním vybíhá, ale pak se vrací k otci. Mezitím při projednávání plánu dalšího postupu se otevírá prsten a oko sleduje vše, co se říká, obraz i zvuk se přenáší do džbánu s vodou, kde vše sleduje velekněz s pomocnicemi. Náhle v odlesku ohně spozoruje oko tmavý muž. Žhavou větévkou ho vypálí, což se vlastně stane jedné z veleknězových společnic. Plán je však vyzrazen a všech se zmocní stráž. Dana, který je už daleko, na to upozorní orel. Dan se rychle vrací. Vidí, že na vrcholku pyramidy je již vše připraveno k obětování starce a jeho dcery. Po líté řeži, ve které mu po-

máhá jen chlapec a jeho tmavý společník, zachrání dívku, starce však velekněz probodne. Sám je však Danem uvržen do ohně. Dan se stává vůdcem vesnice, která se připravuje k obraně a boji proti společným nepřátelům - nájezdníkům, kteří vypálili Danovu vesnici.

Před bojem však neukázněný hoch vyběhne před bránu a je zasažen šípem. Na pomoc mu jde tmavý muž, potom Dan i chlapcova sestra. Brána se zavře a čtveřice je vydána napospas nepříteli. Rozpoutá se krutý boj, ve kterém samozřejmě vítězí Dan, který zabije vůdce nájezdníků. Na pomoc se Danovi vydají také bytosti z jeskyně, které požírají nájezdníky zezadu.

Nakonec se Dan s dívkou líbají na obrovském kameni a kolem nich se líně prochází panter, panáčkuje tchoř a létá orel.

Děj filmu byl v podstatě slaboučký, každý věděl, jaká scéna bude následovat. Po stránce technického provedení - hlavě příšer - to bylo velmi dobré až fujtajblové.

3x Z HAAGU

Vážení čtenáři! V tomto čísle přinášíme pro Vás takovou filmovou perličku. Uveřejňujeme nyní tři příspěvky od našeho zvláštního dopisovatele z Haagu, Václava Čermáka. Náš zvlastní dopisovatel shlédl v Haagu tři vědecko-fantastické filmy, jejichž obsahy nám zaslal. Jsou to filmy Piranha, Hlas moře a Návrat Jediho. Posledně jmenovaný film je zatím posledním dílem Hvězdných válek, jimž bude také někdy věnováno speciální číslo.

PIRANHA

(otát a datum vzniku ani režisér nejsou známy)

Vanda a Tom se vypravili s batohy na výlet.Rydleli u Jerryho a Betty v jejich chatě, v horách.Vypravili se přes kopec, zvědavi, co tam najdou.

K bráně na cestě se dostali v noci.Přehlédli tak ceduli, zakazující vstup a koupání v objektu.Protáhli se branou a pomalu se vydali po cestě vzhůru.Byli unavení a upocení a hladina bazénu, která se probleskla v měsíčním svitu, vzpružila tedy jejich síly.Bez jakýchkoliv zábran a studu se svlékli a skočili do vody.Chvíli se mazlili a plavali spolu, potom se rozdělili a každý plaval sám.Kolem Toma se trochu zapěnila voda a Tom bez hlesu zmizel pod vodou.Vanda si toho hned nevšimla.Potom Toma znepokojeně volala.Ten se ale neozýval.Vandu přepadl strach a plavala ke břehu.Kousek od něj náhle křečovitě vylykla, v obličeji se jí objevila hrůza, zatínala pěsti, bojovala, přesto zmizela pod hladinou stejně jako předtím Tom.

Za dva dny byli Jerry a Betty znepokojeni.Nakonec z Jerryho vylezlo, že ví, kam šli.Betty nedala pokoj, šli se tam tedy spolu podívat.

Pozemek byl oplocen, bez označení majitele, bazén plný vody, nikde nikdo.Jerry chvíli volal, pak otevřeli bránu a vešli dovnitř.Okolo bazénu se dostali až k domu, kde také nikdo zřejmě nebyl, neboť se na volání nepozýval.Vešli dovnitř.Vnitřek místností připomínal laboratoře, dílny, všude nepořádek, na panelech kolem stěn vypínače, spínače, kontrolky, budíky.Za dveřmi nalezli vypínač, popsaný jako hlavní ventil vypouštění bazénu.V jedné z místností našli všechny svršky Vandy a Toma.V lahvích a akváriích podél stěn byla uložena známá vodní zvířata, ovšem některá hrůzným způsobem znetvořena: žába s rybím ocasem, úhoř s hlavou sumce, některá zvířata náhodní návštěvníci, Jerry a Betty, vůbec nepoznali.Všechna ale měla jeden společný znak - zuby.Na Betty padl strach.Začala tvrdit, že Vanda a Tom jsou určitě utopení v bazénu a někdo na nich chce dělat pokusy za účasti těch hrůzných zvířat.Uchopila páku vypouštění bazénu a dříve než jí v tom mohl Jerry zabránit, strhla jí dolů.

Za chvíli se ozval zvenku křik, dusot po schodech a do místnosti vrazil starší člověk.Vrhl se na oba, ale Jerry ho odstrčila a muž padl na dveře a omdlel.Z hlavy mu tekla krev.Betty ho obvázala, polila obličej vodou a muž se probral.

Vzrušeně začal něco vyprávět o rybách a jejich inteligenci, on že to udělal, vymyslel, přehazoval a křížil geny, vybíral, dělal spoustu pokusů, až se mu povedl jeho životní sen - vytvořil rybu s inteligencí, její druh nebyl v žádném souboru zvířat na světě.Protože se jmenoval Endy Piranh, dal jí do vínku své jméno - "Piranha".Žere vše bez rozdílu, vše, co se ve vodě hne i nehne.A v případě, že se dostane do světových moří, hrozí konec světa.Rychlost žraní těchto ryb je teková, že za několik vteřin sežerou krávu.O Vandě a Tmovi nevěděl nic, ale jejich osud si dovedl představit.Jejich věci našel na břehu bazénu.Nesmí nic zmeškat, ihned se vydat po proudu řeky, aby byli rychlejší než ryby. Bohužel ale nemá člun.

Vydali se k řece.Při procházení kolem bazénu Betty vykřikla. Na dně ležely naprosto čisté kostry.

U břehu narychlo svázali několik kmenů, skočili na ně, Endyho položili a vyrazili.

Asi dva km odtud seděl u vody starý rybář, jeho pes pobíhal po břehu.Rybář měl nohy po kolena ve vodě.Pes začal nejednou zuřivě štěkat, starý rybář vzápětí hlasitě vykřikl.Voda kolem jeho

nohou začala vřít, zbarvila se krví a rybář cítil, jak ho něco táhne do vody a přitom mu rve maso z nohou.Toto všechno provázel zvuk, který vycházel z vody a podobal se klapotu čelistí - - t,t,t,t,t,....

Za chvíli tudy projížděl vor s našimi hrdiny.Ti zahlédli na břehu výt psa a někoho ležet.Přistáli, seskočili z voru na - břeh a běželi k nehybné postavě.Rybář měl nohy po kolena ukousnuté a byl již mrtvý.Betty s Jerrym se na sebe podívali, potom oba pohlédli na Endyho, ale ten sklopil oči.

A ryby se nezadržitelně řítily k moři.

Naše trojice se rozhodla co nejrychleji pokračovat v cestě po vodě, k čemuž ji nutily hned tři vážné okolnosti.Jednak ohrožení samotného lidstva, dále otec Betty, poslanec, otvíral toho dne nové koupaliště na řece a důvod třetí - dcerka Betty a Jerryho byla na letním táboře, také u řeky.Do nejbližší vesnice to bylo několik kilometrů, a tak nemeškali.

Za chvíli zahlédli v dálce člun.Na něm jel otec se synem. Otec něco ukazoval synovi ve vodě.Strčil ruku do vody, ta okamžitě začala vřít.Neznámá síla ho strhla do vody, převrátila člun, na který se po převrácení stačil malý chlapec vyšplhat.Jeho otec se už ale nevynořil.Endy Pirán náhle vyskočil, nedal se zadržet a skočil za chlapcem do vody.Už se také nevynořil.Tak zmizel jediný člověk, který mohl pomoci lidstvu před touto zkázou. -

Chlapce přetáhli k sobě na vor, ale skoro ve stejném okamžiku se vor zakymácel.Ryby začaly přehryzávat provazy spojující kmeny.Na poslední chvíli, už jen na dvou kmenech, dorazili ke - břehu.Tam se rozdělili.Betty půjde s chlapcem do vesnice a zavolá otcovi a policii, aby uvědomila vše živé po proudu řeky, a Jerry bude pokračovat směrem k přehradě, aby se pouknil uzavřít řeku ještě před proplutím ryb.

Na přehradu dojelo auto s vojáky o s Betty chvíli předtím, než dorazil Jerry.Oba dva ve chvatu vypověděli, co věděli, velitel vojáků,major Crosby,jim nevěřil.

Vojáci s sebou také přivezli zoologičku, krásnou černovlasou ženu, Mary Stewartovou.Ta rovněž prohlásila, že moderní věda nic takového nezná a že se vůbec diví, jak sem mohla kvůli takovému nesmyslu přijet.Vojáci mezitím prohledali břehy, ale nic nezjistili.Naopak - Betty a Jerryho uvěznili v autě.Přehradu sice zavřeli, ale nedaří se, že se včas podařilo zastavit ryby, byla [illegible].

Betty Jerrymu řekla, že ani otce jí nevěří.Jerry se rozhodl rychle jednat.Betty odlákala řidiče, Jerry ho znečkodnil a oba - ujeli autem, ve kterém je vězněli.Vojáci se vydali za nimi a podali hlášení do posádek, které byly v bezprostřední blízkosti místa děje.Ovšem oba uprchlíci se za chvíli zastavili v lese, - auto tam nechali a opět se rozdělili - Betty na koupaliště osobně přemluvit otce a Jerry za dcerkou Lindou do tábora.

V dětském táboře byl den jako každý jiný.Sluníčko svítilo, obloha bez mráčku, voda v zátoce vyhřátá.Vedoucí tábora oznámil, že dnes bude probíhat velké koupání.Malá Linda byla poprvé od rodičů, stýskalo se jí a tak se trochu stranila kolektivu.V toho dne se schovala pod převrácený člun, kde usnula.Děti se hrnuly do vody pod dohledem vedoucího a dvou sličných praktikantek.Ty měly dohlížet na děti ve vodě, aby nešly dále do vody, než bylo určeno.Seděly na dvou nafouknutých lodích a veselo se bavily.

Najednou jim ztvrdly rysy a v obličeji se jim zračila hrůza. I děti začaly ječet a bezohledně se drápat na břeh.Všichni ve vodě cítili, jak je něco kouše, táhne do vody.Jenom to, že u břehu bylo málo vody, umožnovalo jim ústup z vody.Do všeobecného řevu a křiku pronikal z vody souvislý zvuk klapotu čelistí t,t,t,t,.....

Nejhůře na tom byly praktikantky, obě měly rozervaná stehna a zadečky.Za všeobecné paniky a jekotu se snažil vedoucí ošetřovat pokousané děti a uklidňovat je.Sám nevěděl, co to znamená.Hlavně, že nikdo nechybí.

Jerry dorazil do tábora chvíli po této události.Začal volat Lindu.Všichni znervózněli, když poznali, že se Linda nezotavá.Jerry už byl na pokraji zhroucení, když se ozval slabý hlásek a zpod člunu vylezla Linda.Její úsudek také rozoumek nechtěl přijít na to, proč jí táta tak zuřivě objímá a proč pláče.

Na koupališti se vše připravovalo k slavnostnímu otevření, když dojeli vojáci, pronásledující Betty.Pan poslanec je uklidnil, že se nic neděje, že mu dcera sice volala, že on tomu ale nevěří.V tomto názoru ho utvrzovala i ona hezká zooložka, která zřejmě svému povolání moc nerozuměla.Pan poslanec všechny pozval na slavnost, velitele na výletní palubu pro ten účel postavenou, a slavnostně otevřel koupaliště.Lidé se nahrnuli na pláže, do vody, odevšad se ozývaly výkřiky, smích, zpěv a hudba z tranzistorů.

Do toho se náhle ozval známý zvuk - t,t,t,.....

Zděšení ovládlo všechny.Lidé mizeli pod hladinou, prchali ke břehu, šlapali po sobě, prali se.A všude krvavá voda.

Ryby napadly i výletní palubu, rozhlodaly spoje a lidé začali padat do vody.Amjr. Crosby uvěřil v tom okamžiku, kdy se nad ním zavřela voda.

Když se dostal poslední člověk z vody, hladina se zklidnila.Na břehu leželi zakrvavení lidé, svojí i cizí krví.Dobrovolníci pomáhali obvazovat a čistit rány.Po součtu lidí se ukázalo, že dvě třetiny zmizely pod vodou.Během pár minut.

A ryby pokračovaly k moři.

Na koupaliště dorazila Betty v okamžiku, když ve vrátnici zvonil telefon.Volal Jerry, že Linda je v pořádku, že vše dobře v táboře dopadlo.S Betty přijeli i zástupci tisku.Kmed se chrómáždili kolem zoložky Stewartové a zahrnuli ji tisíci dotazy.

Přestože viděla a zažila všechny události téměř na vlastní kůži, její profesionální hrdost jí nedovolila říci, že se mýlila.Prohlásila proto, že všechny události lze vysvětlit jinak, běžnou vědeckou cestou a žádné nebezpečí nehrozí a vše je v pořádku.

Její slova přenášel i rozhlas,byla tedy slyšet po celém pobřeží.

Dva mladí lidé jdoucí po pláži ruku v ruce ji slyšeli také z tranzistoru povšeném přes rameno.Usmáli se na sebe a šli dál.

Nevěnovali pozornost podivnému zvuku, linoucímu se z moře - t,t,t,t,t,t,.....

Konec.

NÁVRAT JEDIHO

(Použité názvy vystupujících postav jsou v holandské verzi_)

V pouští planety kdesi neznámo v kosmu se blíží k pevnosti vesmírných dobrodruhů Artoo-Detoo a See Threepio.

Oba roboti, z posádky "Jedi", jsou vysláni na záchranu Han Sola, vězněného Jabbou de Hutt a jeho bandou. Po opatrném vpuštění do pevnosti jsou oba roboti odvedeni "hrochy na lidských nohách" přímo k Jabbovi. Je samozřejmé, že se svým požadavkem neuspějí, banda je zajme, Artoo-Detoo je uvržen do - "mučírny robotů" a See Threepio je k ruce Jabbovi. Za všeobecného veselí tančnice přivázená k Jabbovi tančí a poté je svržena do otvoru v podlaze. Srdcerývný křik a zvířecí řev jsou přehlušeny smíchem a jekotem krvechtivé bandy.

Signálem o bráně jsou ohlášeni další návštěvníci. - Spoutaného Pruimtabaka uvedou do místnosti. Přivede ho zakrytý ozbrojenec a předá ho stráži, která ho odvede do cely. Když banda ukončí své veselí a uloží se ke spánku, připlíží se ozbrojenec ke stěně, z které vyčnívá obrys mužského těla. Obličej, plný utrpení a hrůzy, jen těžko prozrazuje Han Sola. Je celý zalit do bloku intergraciální perichromatické sklo-viny podporující sice životní pochody ale podobající se žule. Ozbrojenec přistoupí k panelu počítače a usměrní program k oživení zajatce. Sklovina začne měnit barvy a složení, postupně mizí a ze tmi vypadne zcela vyčerpaný Han Solo. I přes vyčerpanost se okamžitě odvrací od ozbrojence a zajímá ohrannou polohu. Ozbrojenec však snímá helmu a před zraky užaslého Sola se objevuje tvář jeho milé - princezny Leiy Organy. -

Objímá svého milého a vrací mu sílu. Vůbec se však rozsvítí a za jejich zády se rozlehne řev a smích a oni poznají, že banda prohlédla jejich záměry a baví se na jejich účet.

Han Sola uvrhnou do cely k Pruimtabakovi a Leia je připoutána k Jabbovi a musí pro jeho obveselení tančit. Při největším veselí proběhne všemi vlna ochlazení a vstoupí postava zahalená do mnišské kutny. Přistoupí až k Jabbovi a stáhne si kapuci z čela. Před užaslým Jabbou stojí Luke Skywalker. - Vocí svého vše přemožil stráže a vpustil se dovnitř. Žádá propuštění všech zajatců a volný odchod. Jabba předstírá zájem, dává však pokyn, nenápadně se poloha a Luke padá do prostoru pod ní. Octnul se ve velké jeskyni, uzavřené velkými vraty. Vrata se pomalu otvírají tím, že se zvedají, a do jeskyně se valí obrovská potvora. Ving-Tong, leguán, stegosaurus, tarantule - to vše dohromady ve velikosti dvoupatrového domu, a vše vyhladovělé dravý. Před se vyhl na Luke, ten se snaží uniknout do nejzazších prolíklin ve zdi. Pomalu couvá, jako v ringu, podél zdi, až se dostane do části jeskyně, odkud netvor přišel. Sem ho malými hvězdy pozorují jeho vězniteli. Luke si všimne, že na jejich zdi je umístěno tlačítko pro otvírání a zavírání vrat. Dělá tak, až se pol ně netvor dostane, pak zadním kopnutím zapíná. Vrata netvora přepůlí. Luke je však zavřen a uvnitř. Jde do cely ke svým přátelům. -

V době nepřítomnosti vyznává v jeho kolíbce Leia maskovaného Lando Calrissiana. Oba dva se domlouvají na možnosti útěku.

Začala se rozhánět Luke a Han obětovat a uvrhnout do tlamy "organismu použití". Vydají se na své bojové vzdušné pla-

vidla a vydávají se ke tlamě.Obě roboti jsou určeni jako štítníci a rozpáčují občerstvení banditům.Po příletu k tlamě se otevřou okna velitelského plavidla a všichni se zájmem sledují poprevu.Už je vše připraveno.Tu se situace obrátí.

Lando Calrissian hodí Lukovi jeho laserový meč a začíná bitva muže proti muži.Štěstí se střídavě přiklání tu na jednu stranu tu na druhou, až se Han Solo dostane k vrbači artičástic a začne ostřelovat velitelskou loď.Leia a oba roboti také přiloží svoje ruce k boji o záchranu, ničí zařízení lodě a Leia uškrtí Jabbu de Hutt řetězem.Dostanou se z lodě k Lukovi na člun, podaří se jim zmocnit citlivé místo velitelské lodi, ta vybuchuje,a všichni společně odlétají k místu, kde je schovávána loď Han Solo, a odletají vstříc vesmírnému lodstvu.

Vesmírná loď Soldák", pod vedením Darth Vedera, částečně zničená v předešlé srážce s vesmírným lodstvem Spojených planet, čeká na hosta.Přilétá tajemný stařec Darth Star, zbělesnění krutost a zlé svědomí vesmíru.Tento stařec přiletěl ze základny v mníšské kutně, vstříc lodi, aby se dozvěděl, jaké planety zkolonizovali a aby připravil vše pro boj s vesmírným lodstvem Spojených planet.Rozpoutává vášně ve vojenském štábu Soldáků a všichni se společně rozhodnou pro kolonizaci nejbližší planety s vhodným podnětím.

Loď Han Sola "Millenium Falcon" pod vedením pilota Druimtabaka se cestou k vesmírnému lodstvu přibližuje ke dráze planety, kde bydlí "poustevník" vesmíru, skoro tisíciletý Yoda, dávný přítel všech, kdo bojují proti bezpráví.Luke se vydá k němu na návštěvu a v rozhovoru s ním se dozvídá,že je synem Darth Vedera, svého hlavního nepřítele, a že Leia je jeho sestra.Celý zmatený se vrací zpět a rozhodne se k setkání s Darth Vederem.Ještě cle než dorazí ke své lodi,zjeví se mu Ben Kenobi, duše Anakinova mistra, zhmotnělý rozjitřenou myslí Lukovou, a uklidňuje Lukovo mládí svými myšlenkami a zkušenostmi.Luke si bere jeho rady k srdci a uklidněn se vydává zpět k lodi.Po návratu na "Millenium Falcon" se všichni připojili k zasedání představitelů Spojených planet, které mělo za úkol stanovit konečné zničení vesmírné lodi a základny Soldáků, vedených Darth Vederem.

Základna Soldáků byla vybudována na zastřené planetě v třetí galaxii 3. paralelního prostoru v systému hvězdy Tau. Planeta byla podobná Zemi, rozvinutá flora i fauna, inteligentní tvorové zastoupení "mývalidy", malými tvorečky porostlými srstí, s úrovní vývoje z počátku lidstva.

Zasedání Spojených planet rozhodlo o vysazení části vojska na planetu, v okamžiku napadení lodí Soldáků vesmírným lodstvem.Určení piloti měli za úkol donést časovanou výbušninu až do blízkosti lapače energie lodi a po dobu letu byli chráněni bojovými letkami.

Výsadek na planetu, vedený Lukem,Leiou a Hanem, společně s Druimtabakem, byl částečně rozdělen bránícími se Soldáky a nakonec ještě vůdci byli lapeni do sítě mývalidy.Ti je zajmuli a pouze robota See Threepia posadili na křeslo a nesli ho do tábora.Vzdávali mu všechny pocty jako bohovi a ostatní zajatce mu chtěli obětovat.Luke silou vůle zvedl do výše křeslo s robotem a nechal ho létat vzduchem.Tím se podařilo, že mývalidé plně respektovali robota jako boha a přesně plnili

jeho příkazy.Robot se rychle naučil jejich řeč a poručil rozvázat a osvobodit své přátele.

Mývalidé se s nimi tak sblížili, že slíbili bojovat s nimi proti žoldákům.Po domluvení plánu útoku mývalidé uspořádali velikou slavnost, na které slavila velké úspěchy hlavně Leia, která tancovala skoro se všemi.

Po slavnosti Leiu odvedl stranou Luke a svěřil jí své tajemství.I Leia byla překvapena, spíš však byla ráda, že je sestrou Luka, protože si nebyla jistá, zda Luke nemyslí na ni jako na ženu.Tímto se vše vyřešilo.Dohodli se na tom, že Luke odletí za Darth Vederem, zatímco ostatní budou útočit na vchod do základny.

Luke vedl svůj stroj přímo ke vchodu přistávací plochy žoldácké lodi, udal své značky a byl vpuštěn.Okamžitě byl po výstupu z lodi odzbrojen a odveden k Darth Vederovi a Death Starovi.Oba seděli v pozorovatelně a sledovali přípravy k boji.Lukeův meč si položil Death Star na opěradlo k ruce.

Na planetě u vchodu do základny zatím zuřil boj se střídavými úspěchy.Ztráty byly na obou stranách a již se zdálo, že žoldáci zvítězí - zajmuli Hana a Leiu s několika vojáky, ale tu se podařilo Druidabakovi podařilo zlákat jednoho kráčejícího robota a společně s mývalidy vpadl žoldákům do zad. Přestože mývalidé bojovali primitivními zbraněmi - luky, kamení, lasa - pomalu se stahovali ke vchodu, až se podařilo osvobodit zajatce a ovládnout vchod do základny a do počítače.

Ve vesmíru zatím plál oheň bitvy.Laserová, atomová, anihilační děla chrlila mraky smrtonosných částic, až se celý vesmír podobal lunaparku v noci.Nálet střídal nálet, žoldákům se podařilo zasáhnout jeden stroj přímo ve vstupu na přistávací plochu a požár se postupně šířil do důležitějších částí lodi.Záchranná letka s hasícími prostředky startovala z nouzového vstupu a chrlila hasící směsi za letu do všech prostor, kam to šlo.Požár se podařilo zlikvidovat.Bojové letky se probojovávali stále blíže k lapači energie.

Luke pozoroval boj z pozorovatelny a myslí mu proběhlo, že by mohl získat svůj laserový meč.Otočil se, ale viděl, že Death Star uhádl jeho myšlenky a na meč položil ruku.Oba dva padouchové se snažili přemluvit Luka, aby vydal rozkaz k zastavení boje a vzdal se, přidal se k nim a bojoval po jejich boku.Luke samozřejmě odmítal a nehodlal přistoupit na žádný jejich požadavek.Death Star mluvil i o vztahu otce a syna, závislosti, povaze, ovšem nedostalo se mu slyšení.Darth Vader už nevěděl, co je to být člověkem, protože jeho tělo už bylo vlastně tělo robota-kyborga, pouze hlava a část trupu byla lidská.I jeho myšlení bylo ovlivněno robotizací a v Lukovi syna neviděl.Nakonec se v něm však probudil voják a nabídl Lukovi souboj laserovými meči.Luke na to přistoupil a ihned vyrazil do útoku.Death Star přiblížel jak souboj otce se synem tak souboj v kosmu.

Laserové meče ohnivě prosekávaly vzduch, urážely zařízení pozorovatelny, ale zatím ještě nenarazily ani na jedno tělo.Darth Vader bojoval ze všech sil svého těla kyborga, ovšem nenávist Lukovi dodala sílu robota.Rychle zaútočil, poslal Darth Vadera na zábradlí a ohnal se po něm mečem. Darth Vader uhnul, Luke řal a laserovým mečem usekl Soupěřovi ruku.Ale místo krve a kostí bylo vidět drátky a spoje. Darth Vader jí obr ochnul a Luke se nevěřícně díval.Náhle

padl k zemi, protože Daeth Star mu zasadil psychickou ránu – do podvědomí.Přistoupil až k Lukovi, ležícímu na zemi, zkoncentroval svou vůli a vyslal pomocí pratů šoky do Lukova těla.Ten se zmítal a křečovitě vzlykal bolestí.Death Star tak mučil i Lukovu vůli.Pojednou se zastyměcel, otočil a viděl – Darth Vadera, jak do něj znovu vráží, chytá ho za ruce a zvedá do výše.Darth Vader se nám divil, co ho k tomu vede, ale uchopil Death Stara a svrhl do výtahové šachty.Zřejmě zvítězilo podvědomí, způsobilo zkrat v ovládání funkcí kyborga a probudil se člověk.Pak se Darth Vader zhroutil.

Luke se probral a odnesl Darth Vadera do výtahu.Sjeli – na první palubu, kam mezitím pronikly jednotky Spojených planet.Luke položil Darth Vadera na zem a poklekl u něho.Darth se probral a chtěl sejmout masku.

"To by byla tvá smrt",pronesl zdrcený Luke.

Ale Darth na tom trval.Pomalu sňal Luke masku a objevil se obličej dlouho skrytý v temnotě.Bílý, krvavé oči, otlačený, neživý.

"Děkuji",pronesl Darth,"ještě naposledy vidět svět bez masky a svého syna živého."

Hlava mu spadla na stranu a Darth Vader ,Anakin Skywalker ....a otec Luka byl mrtev.

Jednotkám Spojených planet se podařilo umístit náložv lapači energie, všichni opustili loď a ze vzdálenosti několika parseků sledovali zkázu šoldácké lodi.

Výbuch se podobal výbuchu supernovy a všichni věřili, že jeho světlo svítí na lepší budoucnost všem rasám, bytostem a tvorům spojených do společenství Spojených planet.

KONEC

Poznámky : 1. Lapač energie - v podstatě srdce lodi, zásobárna atomové energie, centrální počítač.Jeho přesné uložení měl v paměti Artoo-Detoo po jednom z dřívějších dobrodružství.

2. Mývalidé - tento název si vymyslel autor tohoto obsahu pro lesní tvory, pro zjednodušení vyprávění.

Film Return of the Jedi tvoří třetí díl seriálu filmů, které začaly Hvězdnými válkami jako prvním dílem. Ten byl promítán i v kině Ponrepo i účastníci Parconu měli možnost jej vidět. Protože však málokdo viděl díl druhý, Impérium vrací úder, rozhodla se redakce postupem času zařadit do edičního plánu i speciální číslo věnované Hvězdným válkám a jejich pokračování. pozn.red,

HLAS MOŘE

(jména postav nesouhlasí s originální filmovou verzí)

Vrtná věž se nacházela několik desítek kilometrů od břehu. Svým výzkumem měla přispívat do celosvětového poznávání mořského dna.Ta dvacítka lidí, která na věži byla, se pravidelně střídala ve směnách a život tak plynul ve vyježdených kolejích.Ani biolog výpravy, Jim Clark, neměl mnoho práce, a tak se spíše točil kolem tří žen, které ve výpravě byly.A nejvíce kolem Pat Cripatonové.Ta jeho obletování sice se smíchem odrážela, ale přitom jí v očích hrál plamínek zájmu.

Jednoho dne ke konci směny to ve filtrech zaskřípalo a do kádě propírající vzorky, právě vyčištěné, spadly tři kamínky velikosti vejce.Věž se zastavila.Nejblíže u kádě byl Patrick Culomb, nejmladší z výpravy.Tvar a blýskavost kamenů ho zaujala, sáhl po nich, ale s pronikavým výkřikem se chytil za ruku.

Zpod plachty, proti odlétávání vody, se vyřítila velká hlava na hadím těle.Ostré zuby se zakously do Patrickovy ruky a nepustily.Patrick se svíjel bolestí, mlátil rukou i netvorem o palubu, ale nic nepomáhalo.Až po pomoci ostatních se podařilo zuby otevřít, tvora omráčit a hodit ho na palubu.Patrick si odešel obvázat ruku na ošetřovnu, ostatní se sklonili k netvorovi.

Na hlavě, velikosti kopacího míče, byly znát dvě velké oči, přiklopené blánou.Tlama, trochu pootevřená, byla od krve a zabírala dvě třetiny hlavy.Z hlavy vybíhalo hadí tělo, bez jakéhokoliv přechodu, asi jeden metr dlouhé, bez ploutví.Všichni měli za to, že obluda je mrtvá, ale ta najednou sebou mrskla, vztyčila se na hadím těle a zmizela ve vodě.Někteří, co jí obklopovali, později tvrdili, že v očích zahlédli záblesk inteligence a úsměv na zkrvavené tlamě.

Biolog neváhal a ihned se pustil do výzkumu kamenných vajíček.Odnesl je, teď už v klidu, do laboratoře a začal na nich provádět pokusy.Jedno se ukázalo po zvážení lehčí, za chvíli objevil trhlinku, po otevření našel uvnitř prostor, částečně vyplněný jakýmsi slizem.Poznal, že je na pokraji něčeho nového.Zjistil si hloubku vrtu, prostředí, určil tlak a teplotu a zbylá dvě vejce vsunul do umělé líhně.Nastavil všechny potřebné hodnoty a bezstarostně odešel.

Ošetřený Patrick usnul po píchnutí uklidňující injekcí horečnatým spánkem beze snů.Jako ošetřovatelka se přihlásila modrooká Susan, tajně milující biologa Jima.Doufala, že se bude o Patricka zajímat a že tak s ním bude na chvíli o samotě. Usnula.O půlnoci ji probudil divoký výkřik.Patrick seděl na posteli, obličej změněný k nepoznání křečí, oči skelně hleděly na Susan.Ta v hrůze vyběhla na chodbu a Patrick se pomalu vydal za ní.Vše, co měl v cestě, jakoby nevnímal, i těžký stůl převrátil jednou rukou bez potíží, a jeho chůze připomínala robota.Na křik Susan se seběhli ostatní a snažili se Patricka zadržet.Přestože všichni byli chlapi, jak se patří, lehce je ze sebe Patrick setřásl.Stále mířil za Susan.Teprve společným úsilím a nadlidskou námahou se jim podařilo Patricka zadržet a povalit na zem.Všichni supěli námahou, Susan se vyděšeně krčila v koutě, když tu se věž otřásla a vrtné zařízení se roztočilo.Patrick se vzepjal, už to vypadalo, že se svým přemožitelům vytrhne, když sebou škubl a znehybněl.Až teď mu z rány pod zpola strženým obvazem začala vytékat načernalá krev, která se ihned srážela.

Zděšené Susan se ujal Jim a ostatní se věnovali Patrickovu nehybnému tělu.

Druhý den ráno bez meškání vystrojili Patrickovi námořnický pohřeb do oceánu a uctili jeho památku. Všichni rozebírali noční události a bylo znát, že všem se do obličejů vkrádá stopa strachu. Relativně nejšťastnější byla Susan, která se, tak trochu zneužívajíc svého psychického stavu, tulila v Jimově náruči. Jim, kterému to nebylo proti mysli držet Susan v náručí, zapomněl pod vlivem událostí na uložená kamenná vejce v líhni. Asi by nebyl tak klidný, kdyby věděl, co se děje v laboratoři.

Zpod těsnění líhně vytékal světlemodrý sliz, pokrýval celý stůl a pomalu se rozléval po podlaze.

Ten den uklízel laboratoř Tony z odpočívající směny. S rukama plnýma košťat, hadrů a věder začal svou práci. Po vstupu do laboratoře uklouzl po slizké podlaze, upadl na hranu stolu hlavou a obličejem spadl přímo do slizu. V posledním záchvěvu vědomí se zalkl slizem; pak omdlel.

Nikdo si celkem nevšiml jeho nepřítomnosti, až uvečeře všichni zaslechli hromový rachot a řinkot skla, směrem z laboratoře. Všichni se tam rozběhli. Ve zcela zpustošené laboratoři stál, trochu se kymáceje, Tom a bez výrazu zájmu se díval na příchozí. Umělá líheň měla vyražená dvířka, vajíčka byla rozloupnutá, bývalý vnitřek nikde. Sliz už na stole ani na podlaze nebyl, jen Tom měl ještě mokré šaty. Najednou se v jeho očích objevil výraz kruté vášně a smyslnosti. Vydal se ke dveřím.

Jim se ohlédl a viděl právě přicházet třetí z žen výpravy, tmavovlasou Winie. Hlavou mu blesklo okamžité poznání. Během vteřiny pochopil podstatu nálezu. Vajíčka sama o sobě neznamenala nic. Ovšem po kontaminaci jakéhokoliv organismu docházelo k procesu přerodu zasaženého organismu v silný samčí objekt, který následovně vyhledával opačné pohlaví pro realizování genetického poslání. Ale nevěděl, a ani si neuměl představit, co vlastně po spojení vznikne.

Zařval na Winie, aby utíkala na palubu, a spolu s ostatními se snažil zadržet Toma. Ten však nedbal žádných překážek a pomalu stoupal po schodech na palubu. Všichni již pochopili, že obyčejnou cestou Toma nezadrží. A pochopili také, že už to není Tom.

Na palubě se rozpoutalo peklo. Winie s hrůzou v očích prchala před Tomem, na Tmovi viselo klubko těl, z něhož čas od času někdo odpadl. Jim se rozhodl k drastickému zákroku. Sundal ze zdi sekyru a vrhl se na Toma. Strašlivou ránu odrazil Tom rukou, ostří mu roseklo loket až na kost. Krev se však neobjevila. Tom stačil chytit Jima za ruku a nehty mu zařal do kůže. Jim mu ji s nadlidskou námahou vytrhl, nedbal krvácení z rány. Rozkročil se a silou rozjeté lokomotivy vrazil do Toma. Ten zakolísal, pak to vypadalo, že ztracenou rovnováhu opět získá, ale uklouzla mu noha, převrátil se přes zábradlí a zmizel ve vodě. Všichni čekali s napětím, zda se vynoří, ale Tom tak již neučinil. Po chvíli se věž otřásla a vrtné mechanismy se roztočily. Všechny obestřela hrůza. Za několik minut se zařízení opět zastavilo.

Vysíleného Jima ošetřili a uložili do postele. V jídelně po besedě o uplynulých událostech potom zůstala jen Pat.

Najednou za ní vrzly dveře. Otočila se a uviděla v nich Jima. Díval se na ní, trochu se usmíval a šel k ní. Přestože měla v mysli ještě všechny ty hrozné události, zapomněla na ostražitost. Oslovila Jima, ten jí však neodpověděl. Neustále se k ní přibližoval. Když byl těsně u ní, pochopila svou chybu. Obličej se mu změnil. Uchopil Pat za ramena, povalil stůl a židle, udeřil se svou obětí o zem a začal z ní trhat šaty. Cítila

jeho horký dech, ruce, jež drtily celé její tělo a rvaly z ní poslední zbytky šatů.Ještě ucítila rostoucí bolest ve slabinách, zahlédla jakési záblesky uspokojení v Jimových očích, a pak omdlela.

Když Jim dokonal své dílo, vydal se jako stroj na palubu. Na té stále v tu dobu Susan a vedoucí expedice Lew Smith.Otevírání dveří je vyrušilo v debatě.Kousek od nich stál Jim.Nejdříve si mysleli, že je v pořádku, pak si ale všimli jeho pohledu a oděvu a poznali, kolik udeřilo.

Jim znostřil svůj pohled na Susan a vykročil směrem k ní.

Pat se probrala z bezvědomí.Nejasně si uvědomovala, co se stalo.Prohlížela si své tělo, ale kromě tlaku ve slabinách a břiše nic nezjistila.Sebrala části oděvu, částečně se zahalila a chtěla jít do své kajuty, když si všimla, co se děje na palubě.Susan s rukama na obličeji vydává zvířecí řev, Lew stojí před Jimem a mlátí ho hlava nehlava do obličeje, bez jakéhokoliv výsledku.Jim jen kývne hlavou a dívá se na Susan.Pat zapomněla na své sporé oblečení a vyběhla na palubu.Lew si jí všiml a polevil v pozornosti.Jim ho odstrčil a blížil se k Susan.Ta, ochromena hrůzou, se ani nepohla.Lew při pohledu na Pat vše pochopil.Sáhl do overalu, vytáhl potápěčský nůž a vrhl se k Jimovi.Otočil ho k sobě a nůž mu vrazil až po rukojeť přesně do srdce.Nevytekla opět ani kapka krve.Jim se zapotácel, jakoby nechápavě pohlédl na trčící rukojeť z prsou a otočil se zpět k Susan.Ta omdlela.V okamžiku, kdy byl od ní Jim pár metrů, roztočila se opět vrtná soustava.Z rozbitého Jimova obličeje a kolem zabodnutého nože začala téci krev.Jim se otočil k věži a po palubě, zkrápěné deštěm, se k ní vydal.Narazil na zábradlí, uklouzly mu nohy a Jim se přes zábradlí překotil a padal do hloubky pod věží.Voda se nad ním navždy zavřela, věž se zastavila.

Z kajut začali přibíhat ostatní členové výpravy, společnými silami odnesli Susan a Pat do jejich kajut.U Susan zůstal sedět Lew a držel ji za ruku.Bylo to pro něho více než příjemné pomáhat Susan; ta zase začala chápat Lewovu uzavřenost před ní.I přes krátkou dobu mezi těmito lidmi vzniklo silné pouto.

K ránu probudil všechny nezvyklý hlomoz.Jakoby se něco těžkého sunulo po kovové podlaze věže.Vše provázel zvuk syčení.

Lew vyrazil na chodbu plnou lidí a zůstal stát jako opařený.V chodbě stála BYTOST.Velikosti člověka, tlama podobná pravěkému zvířeti, tři řady zubů, jakoby chromově lesklých, krátké přední tlapy, zadní silně vyvinuté jako u klokana, všude drápy jako z ocele.Ocas, pohyboval se sem tam, byl silný jako mužská noha, zakončený byl trny.Malá očka se bezvýrazně dívala na shluk lidí před sebou.Poté se pohnula směrem k nim.

Aniž Lew přemýšlel, co dělá, zavřel se do kajuty k Susan. Opřel se o dveře.Slyšel hluk, cítil, jak drápy přejíždějí po kovových dveřích.Najednou se hluk vzdálil, bylo ho slyšet z paluby. Susan klidně spala dál.

Lew otevřel dveře a vydal se k Patině kajutě.Netušil, co uvidí, ale to, co uviděl, překonalo vše.Na lůžku ležela roztržená kůže Pat, jako když stáhnete králíka.Vše, kromě vnitřku, zůstalo zachováno.Dokonce se daly rozeznat rysy obličeje.I přes hrůznost okamžiku Lew pocítil, jak ho prostupuje klid a chladnokrevná rozvážnost.Věděl, co musí udělat.Vydal se do skladu, sebral bednu s výbušninou, pušku a trhavé náboje.Nabil opakovačku a šel pomalu na palubu.

Na palubě vládl chaos.Všichni se snažili utéci před BYTOSTÍ. Ta,totiž zřejmě neznala ve své podstatě nic, než se rvát a zabí-

Lew si vyčíhal, až ho zahlédne Charlie, nejlepší střelec této společnosti.Zavolal ho k sobě a vysvětlil mu svůj plán.

Připevnil si bednu s výbušninou na záda, skočil přímo před paťáty BYTOSTI a soustředil tak na sebe její pozornost.BYTOST se mu okamžitě začala věnovat.Lew se zachytil prvních příček žebříku, vedoucího na vysokou vrtnou věž a začal lézt nahoru.BYTOST mu byla v patách.Charlie s napětím sledoval zezdola vývoj událostí a byl v pravém okamžiku připraven zasáhnout.Zkontroloval závěr pušky, nastavil hledí.

Na plošině vrtné věže se Lew otočil, sundal bednu ze zad a položil ji tak, aby ji Charlie zezdola dobře viděl.BYTOST se už též dostala na plošinu a blížila se k Lewovi.Když byla už skoro u něj, vyhoupl se Lew na zábradlí.

Charlie hodil na hladinu záchranný kruh na provaze, uchopil pevněji pušku a pečlivě zamířil.

Lew se odrazil a v okamžiku jeho dopadu do vody, Charlie vystřelil.BYTOST byla právě u bedny, když ta se stala ohniskem ničivé exploze.Vršek věže zmizel jakoby ustřižen a do vody padaly jen jeho zbytky.

Všechny tyto události probíhaly Lewovi a Susan hlavou, když je za několik dnů odvážel člun na pevninu.Stáli v objetí na můstku a pozorovali pomalu se zmenšující věž.Mlčeli.Věděli, že ostatní s nimi prožívají totéž.

K O N E C

DILOV V PRAZE

V květnu navštívil v rámci dnů bulharské kultury Československo i bulharský spisovatel SF Ljuben Dilov. U nás je znám především svou sbírkou povídek Ještě jednou o delfínech, která obsahuje několik velice zdařilých povídek a nesmírně rozvláčnou a nudnou knihou Karneval bude zítra. V Hudebním divadle uspořádala Lyra Pragensis představení s dramaturgickou adaptací Dilovovy povídky I kdyby byli odešli. Povídku střídavě četli z papíru Karel Hlušička a Jaroslav Mareš. Přednesu své povídky byl osobně přítomen i autor, který tak dodal akci patřičného lesku. Je sice pravda, že povídka byla poněkud slaboduchá, nicméně akce byla přesto jistým oživením SF kulturního života v Praze. -st-

ZAJÍMAVÉ KNIHY V REDAKCI

Zvláštní dopisovatelé a spolupracovníci redakce, kteří navštívili v poslední době redakci Světelných roků, přinesli s sebou na ukázku několik zajímavých knih, které si opatřili na svých cestách po zahraničí.

Některé knihy vypadají na první pohled zcela normálně, jsou zvláštní jenom tím, že pojednávají o SF, jsou jakýmisi encyklopediemi, to jest knihami, které v produkci našich nakladatelství zcela postrádáme. Doufejme proto, že alespoň chystaná kniha Ondřeje Neffa Všechno je jinak alespoň částečně vyplní tuto citelnou mezeru.

✱ BILLION YEAR SPREE - Knihu napsal známý spisovatel SF a její teoretik Brian W. Aldiss. Knihu vydalo nakladatelství Weidenfeld and Nicolson, London 1973. Asi 700 stránková "bichle" je encyklopedií historického vývoje SF žánru od jeho "pravěku" až po současnost. Autor zde píše o předchůdcích klasické SF, jako například Mary Shelleyová a jejím Frankensteinovi, o Edgaru Alanu Poeovi i dalších. Přes Verna, Wellse Alexeje Tolstého i mnoho dalších se čtenář dostane až k současným autorům, jako I.Asimovovi, Robertu Heinleinovi, Harry Harisonovi, Lary Nivenovi a velkému množství dalších, u nás neznámých autorů.

✱ THE SCIENCE FICTION BOOK - Ilustrované dějiny SF napsal Franz Rottensteiner /nar.1942 v Rakousku/ a vydal ji Thames and Hudson, London 1975. Autor se v této knize zabývá studiem všech aspektů vzniku a vývoje SF. Kniha podává přehled o autorech literárních výtvorů, popisuje vývojovou cestu paperbackových a pulp magazínů ve spojených státech /viz též přednášky O.Neffa ve SR/ s bohatým obrazovým materiálem, mnohdy velice vzácným. Autor se věnuje i autorům SF z oblasti výtvarného umění, jako jsou například Andrej Sokolov a Alexej Leonov, abychom se zmínili alespoň o těch nejznámějších.

Kriege
im All
Die Welt von morgen im Spiegel der Science Fiction

Další kapitoly pojednávají o vývoji SF v oblasti kinematografie od Méliésovy Cesty na Měsíc, přes filmy jako Frankenstein, Metropolis nebo Alphaville až k filmům Stanleye Kubricka Mechanický pomeranč a 2001:Vesmírná odyssea. Kniha je doplněna bohatým obrazovým materiálem, který představuje obálky nejznámějších pulp magazínů, obrazy malířů i snímky z popisovaných vědeckofantastických filmů.

Autorova činnost v oblasti SF se neomezuje pouze na tuto knihu. Rediguje v Německu edici Science fiction of the World, sérii antologií SF a esejí o SF Polaris a podílí se na vydávání SF studies v USA.

✱ KRIEGE IM ALL - Války ve vesmíru i jinde. Svět budoucnosti v představách /dosti pesimistických/ autorů SF. Kniha, jak již napovídá její název, byla v němčině a proto poskytla mnohem méně informací, než její anglické předchůdkyně. Tato kniha však již nepatřila mezi ty, které vypadají na první pohled normálně. Ihned upoutala nádherně barevnou lakovanou obálkou. A uvnitř - no prostě pohádka. Nebyla tam jediná dvoustránka bez velikého barevného obrázku. Kniha byla představou výtvarníků o světě budoucnosti i o jiných planetách a životě na nich. Byla plná fantastických kreseb a maleb /viz též diapozitivní archív C.A.P. & company/. Obrazy byly rozděleny do kapitol: Svět zítřka ve hříčkách SF, Války ve vesmíru a zbraňové systémy,Dopravní prostředky, Cizí světy, Fantastické výtvory a Fantasy a poskytovaly nepřeberné množství dojmů a povzdechů nad tím, že něco podobného nevychází u nás.

✱ EIN SF FILM BUCH - tragická situace s němčinou se opakovala. Naštěstí u filmů z anglosaské produkce byly uváděny i originální názvy a tak jsme nemuseli ztrávit mládí ve slovníku. Kniha byla zaplněna neuvěřitelným množstvím obrázků snad ze stovek SF filmů. Čtenář nestačil žasnout. Kdysi se možná domníval, že když viděl filmy Gamera kontra Gaos, X nestvůra z vesmíru, Godzilla, Gappa a Útok z neznáma a četl o filmu Dogora, že zná z japonské "příšerkové" produkce všechno. Po prohlédnutí této knihy zjistil, že je úplnou nickou a o japonských "příšerkových" filmech neví nic. Našel tu totiž obrázky z nejméně deseti dalších podobných filmů. A jsou i jiné SF

filmy. Blade Runer, Black Hole, Star trek, Formiculla a desítky a desítky dalších. Sador, Paraziti, 6. kontinent, Souboj hvězd, Volání z vesmíru, Když se světy srazily, Batman, Spiderman, Ďáblův satelit a jiné a jiné. Nevíme ani, které dříve jmenovat. Příval filmů bylvšak naštěstí tak velký, že čtenáři knihy ani nemohlo být líto, že ty filmy všechny neviděl, protože by se to snad ani nedalo stihnout. A pak, když si redaktoři představili tu hrůzu, že by všechny filmy viděli a o všech museli psát články, byli rádi, že je neviděli.

✱ MYTHOPOETIKON - Fantastická monstra, noční můry a denní sny. Kniha je monografií výtvarníka a malíře Patrika Woodroffa /nar. 1940, Yorkshirre/. Kniha sleduje jeho výtvarný vývoj a podává ucelený přehled o jeho díle. Woodroffe maluje obrazy, ilustrace ke knihám i na obálky paperbacků. Jeho obrazy se vyznačují nakupením fantastického množství detailů a nápadů na ploše obrazu. Rozhodně není možné poodstoupit a přehlédnout obraz jediným pohledem a počkat, jaký se utvoří dojem. Naopak jeho obrazy je třeba studovat zblízka a dlouho a systematicky je prohlížet aby neunikl žádný detail. Výsledný dojem je tak dán souhrnem detailních dojmů a vytváří i jakýsi chaos, jaký je ostatně zachycen i na obrazech. Woodroffe mistrně zvládá techniku kresby, v jeho díle jsou patrné stopy surrealismu. Jeho ilustrace a obrázky na obálky knih se vyznačují mistrným vykreslením fantastické krajiny nebo absurdního zvířete. Rozhodně kniha s takovou obálkou udělá na čtenáře mohutný dojem.

STARKNEST

10 AUTORŮ

Dnes obsahuje náš hlavolam 10 jmen autorů vědecko-fantastických knih. Zároveň prosíme čtenáře o pochopení a omluvu, neboť v minulém hlavolamu bylo jméno jednoho hrdiny SF knih s chybným písmenem. Při hodnocení zaslaných výsledků k tomu bude přihlédnuto. redakce

D	I	H	O	W	D	K	C	C	X	Z	E	X	R	E	W	S	W
V	A	N	V	O	G	H	T	C	I	R	A	U	M	M	T	Y	X
V	M	A	H	D	N	Y	M	S	R	J	J	O	R	E	O	O	N
Y	W	D	N	W	I	A	D	Y	L	R	D	A	D	V	R	B	Y
A	S	K	C	K	K	S	R	I	D	M	F	Y	A	D	B	N	U
R	S	N	E	L	N	G	H	A	D	P	A	Y	L	G	R	O	M
A	N	D	E	R	S	O	N	R	S	T	F	Z	I	W	Y	U	X
W	H	C	J	O	J	A	F	[illegible]	[illegible]	W	T	B	E	O	S	D	C
S	T	H	J	E	J	N	D	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	E	M	X	W	J	K
S	I	F	V	O	K	E	S	F	L	J	J	K	O	O	W	K	I
H	C	M	O	X	L	H	E	O	V	E	F	X	J	A	K	I	V
K	V	L	A	F	B	Q	C	L	A	R	K	E	M	V	D	T	H
C	L	D	J	K	T	K	D	S	B	R	A	D	B	U	R	Y	U
Z	B	J	G	S	R	A	I	N	J	J	P	E	I	W	H	R	B
M	U	J	Z	Y	O	L	S	X	H	N	W	O	I	N	A	D	Z
H	A	L	S	B	J	J	I	D	Y	F	D	K	C	I	A	M	X
K	H	Z	J	W	D	B	A	D	I	M	O	V	O	Z	M	G	G
Z	Z	O	K	N	I	E	L	M	I	E	H	N	Z	O	N	E	I

10 jmen autorů, která naleznete v hlavolamu, zašlete do redakce. Správné odpovědi budou slosovány.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

SVĚTELNÉ ROKY - Kurýr hvězdných poselství. Časopis pro fantastiku, SF a záhady. Vydává Scifia of C.A.P. & company KSPVTU v nakladatelství Bellatrix. Příspěvky posílejte na adresu nakladatelství. Nevyžádané rukopisy se nevracejí. Objednávky vyřizuje nakladatelství Bellatrix. Náklad 4 výtisky. Číslo bylo dáno do tisku 7. 10. 1984. Vyšlo v červnu 1984, Rozmnožování přísně zakázáno. Veškerá autorská práva vyhrazena. Přetisk povolen pouze se souhlasem redakce, autorů a s přesným uvedením pramenů.

© STARKNEST 1984

VRÁTÍME SE ZA CHVÍLI!
JEN CO SEŽENEME NOVÉ ČÍSLO SVĚTELNÝCH ROKŮ

...PAK
...CH BUDOU
PSÁT SVĚTELNÉ
ROKY...
PANEČKU!
T... JE ALE
VÝLET!